

השבוע
עובר
ושב
האת
שלמה
פרנקל

דין פרוטה

כדין פרוטה

סופרים גוויות

ליס, ההורים שלהם, הנשים שלהם, הילדים שלהם. ככה אמר מי שהסביר. באוזני שמעתי. כלומר — מה שאפשר להבין — לא צריך לרחם כל-כך. כמו שאין עשן בלי אש, ככה לא גרים סתם אנשים תמימים בסביבה של המיפקדות האלה. גרים שם קרובי-משפחה של האויב.

אבל זה, חברות וחברים, מזכיר לי בדיוק — אבל בדיוק — את הנימוק של „המחבלים“, למה הם מתעסקים עם האוכי-לוסיה האזרחית שלנו! שהרי מה הם אומרים! שבכל בית בישראל מגדלים חייל ציוני, ולכן מותר לפגוע בכל בית! אז מה יוצא מכל זה? שהאויב הזומם להשמידנו הוא לא יותר טוב מאיתנו. אבל גם אנו, הזוממים להשמיד את האויב, לא יותר טובים ממנו. ואם הם לא יותר טובים מבחינת העיקרון, ואנחנו לא יותר טובים מבחינת העיקרון, נשאר רק לספור. ובעניין הספירה כבר עסקנו הרי בסעיף הקודם.

לא עושה לי תענוג גדול הדיון הזה, בעניינים של דם וספירת גוויות. אבל כאן אני בהחלט מושפע מהאווירה הכללית במדינה, אז נא לסלוח לי.

אני, תסלחו לי, לא יכול להרגע מהעניין הזה של ההפצה שהיתה בביירות. ידוע שזה היה כבר מזמן, שיך להיסטוריה, ולמה לחטט בפצעים ישנים, ואל נשכח את הקטיושות — ובכל זאת לא נרגע. לוקח כדורים — לא נרגע. רואה סרט חיובי — לא נרגע. משחק קוביה הונגרית — לא נרגע.

קודם כל, יש לנו עניין המיספרים. אמנם כשנוח, דין פרוטה כדין מאה, אבל רק לעיתים רחוקות זה נוח כל-כך. קחו דוגמה: אילו הגרמנים הנאצים, החיות האלה, במקום להשמיד שישה מיליון יהודים במיסגרת הפיתרון הסופי היו משמידים רק שישה יהודים, משהו חושב שבגין היה יכול לדבר על דור השואה והתקומה? או לקלל את הקצנרל כמו שקילל אותו? אז שאף אחד לא יספר לי שדין פרוטה כדין מאה. המיספרים בכל זאת עושים את ההבדל.

ואם המיספרים עושים את ההבדל, כמו שאומרים האמריקאים, אז להציץ בבקשה במיספרים: בכל ההפגזות וההרעשות וההפצצות של האירגון הקרוי, נהרגו אצלנו שבעה אנשים, והנה, בהפצה אחת — אחת! הלכו בביירות שלוש מאות, בלי לספור את הפצועים. אז אם „המחבלים“ רוצחים „ילדים“, נשים וזקנים, כמו שאומרים אצלנו ראשי-משלות, את מי בדיוק רצחו טייסי חיל-האוויר שלנו? זה אולי מצער, אבל גם ערבים מתחילים בתור ילדים, וגומרים בתור זקנים, וכל התהליך לא אפשרי אצלם אם אין נשים בעסק.

אז מבחינת המיספרים — רק על זה אני מדבר עכשיו — מי בדיוק רוצח המונים? מי בדיוק עוסק בהשמדת-עם? אצל מי בדיוק ערך חיי האדם הוא הערך הנעלה ביותר? רק שאלתי. ויש בעסק הזה עוד עניין ששווה התעבות קלה. כאשר הסביר מי שהסביר איך זה שהפצצו ובייקומות שהיו בתוכם מיפקדות של „מחבלים“, הוא אמר בערך ככה: „ומי אתם חושבים גר שם בבניינים האלה? בני משפחותיהם של המחב-

המונה קופץ

לפעמים, בייחוד בשבתות וחגים, יוצא לי לנסוע במונית ספיישל. לפעמים מוצאים במוניות האלה נהגים שיש להם רעיונות ממש משונים על נהיגה. אבל לא על זה אני רוצה לדבר הפעם, אלא על המונה אני רוצה לדבר הפעם. יש במוניות מין תיבה קטנה, שנמ-צאת בדיוק מול העיניים של הנוסע, ויש מתחלפות הספרות במין תיקתוק מעצבן. מה שקורה הוא, שבגלל האני-פלציה, בדרך כלל המונים האלה לא בדיוק מעודכנים, וכשמופיעה במונה ה-סיפורה 40, עם סיום הנסיעה, זה אומר

שצריך בעצם לשלם 187.40 ל"י כולל מע"מ; או, כשמופיע במונה הסיפורה 72, צריך לשלם בדיוק 500 ל"י, וכו'. אפרופו מה אני נדרש לסיפור הזה? אפרופו המו"מ הקואליציוני. איכשהו — תקנו אותי אם אני טועה — יש לי הר-גשה שמה שאנחנו שומעים יודעים מה-מו"מ הקואליציוני, זה מין מונה כזה, שהוא לא מעודכן.

ככה, למשל, כאשר מופיעות במונה הקואליציוני המילים: „אגודת ישראל תסתפק בהבטחה של ראש-הממשלה ל-תיקון חוק השבות“, החשבון האמיתי

הוד מלכות

כוסות מפלסטיק ורבע עוף. הנסיכים והנסיכות שבאו מכל העולם, זה לא הדורות שלך מפולניה. אלה אצילים, אלה! לא אנשים סתם מהרחוב! תזמין אותם לחתונה של הבן שלך, נראה אם יבואו. היה שם איזה מלך אחד רק הוא לבד, בלי השומר-יראש שלו, שוקל את המאה שמונים קילו. אתה יודע מה זה לתת אוכל למישהו כזה? אחד כזה אתה מזמין לאולמי בתיה, למשל — והוא לבד סותם את האולם!

ובכלל, הנסיכים והנסיכות, וכל המל-כים והממלכות האלה — תענוג, אני אומר לך. פשוט מחמם את הלב. אני מאז החתונה ההיא לא מפסיק לשאול את עצמי — למה אצלנו לא יכול לה-יות דבר כזה? למה שלא יהיה גם פה פעם בשנה-שנתיים חתונת המאה? מה, אנחנו היהודים לא בני-אדם? לא מגיע לנו איזה קצת נחת?

אני אתן לך דוגמה קטנה: נניח שמתחתנים הבן של בנין והבת של פרס, או משהו כזה. לא יכולים לעשות מזה קצת טראסק ציבורי? איזה משהו חיובי בשביל הטלוויזיה? ישימו את הבן של בנין בבגדים, יפים כאלה, כמו הבגדים החדשים של חיל-האוויר, ועל השרוללים ישימו לו פסים מזהב כמו של חיל-הים, ובראש ישימו עליו כובע של חיל-הים, וישימו עליו עשרים-שלושים מדליות, ויתלו עליו דוברה גליל. וגם את הבת של פרס יקטשו יפה — מה יש, שניצר לא יכול לתרום כמה יהלומים בשביל הבת של פרס? יעשו לה שימלה עם ירקמה מהתנ"ך, אבל מזהב, ועגילים, צמידים, תליונים, נזמים, כל הדברים האלה שניסכות תולות על עצמן. ואחר-כך יעשו שיירה יפה, נניח שב-ראש יהיו ג'יפים עם תול"רים, ואחר-כך איזה פלוגה של עננים עם כובעים אדו-מים, וגם פלוגה של גולני, שלא יעלבו, והזוג יסע על טנק מרכבה מקושט, מהתחלת קינג ג'ורג' עד היכל-שלמה. שם יחכה להם הרב גורן, כי זה הרי זוג אשכנזי, וישחק להם את החתונה ככה שכל העם ילקק אצבעות. מצד אחד יעמדו בנין ואשתו, ומצד השני יעמדו פרס ואשתו, ויקחו איזה עשר חתיכות מתחרות מלכת היופי, שיסחבו לכלה את העודף שנשאר לה מאחורה, מהבד של השימלה, ויזמינו גם אצלנו שיבואו כל הנסיכים והנסיכות והמלכים והמל-כות האלה, ואחר-כך בגין, בתור האב של החתן, וגם בתור ראש-משלה, יעשה להם סעודה חגיגת עם אוכל שיומין מהפלאזה, כמו שעשה אז, ביום-ההולדת שלו.

תאמין לי — חתונה כזאת פעם בשנה-שנתיים, ולא נצטרך לנסוע לקריית-שמר-נה בשביל לקבל מוראל גבוה!

הכירכות והסוסים — שניים-שלושה מיליונים, בלי הריפוד.

ואחר-כך ירדו החתן והכלה. ראיתם מה זה שימלה היתה לה? מינימום מאה אלף השימלה הזאת. ואחר-כך עוד צריך להביא בחשבון את העגילים — עם היהלומים — שלושים אלף גם אחרי שלוקחים בחשבון את ירידת מחירי ה-יהלומים והזהב בזמן האחרון. התליון — עשרים אלף. הפנינים שהיו לה ב-תחרה — כל פנין אבטיח — המישים אלפיות. היהלומים בהינומה — עוד המישים. הצמידים — שלושים אלף. וה-

חתונה מלכותית אצלנו

נעליים שאף אחד לא ראה ביגלל האורך של השימלה — עוד אלפיה-שתיים. יחד, כל הליידי הזאת, דיאנה כולה — מינימום חצי מיליון שכבו עליה.

וגם בעלה הנסיך הזה, איך קוראים לו צ'ארלס. גם הוא לא הולך ברגל. כלו היה מלא זהבים ומדליות. הח-ליפה בטוח היתה לפי מידה, ונעלים אורגינל. אפשר בשקט להעריך שחמישים אלפיות היו עליו.

וזה עוד כלום. האמא של החתן, ה-מלכה ההיא, אליזה השניה, או בקיצור אליזה ב"ת, גם היא היתה מלאה עם יהלומים ופנינים — לפחות מאה אלף היו עליה. וגם בעלה היה מקושט יפה מאוד, לא פיגור אחרי הבן שלו. בשקט אני נותן לו את החמישים אלף. וזהו רק ההתחלה. את המישימה-המל-כותי ראיתם? סוסים עגיים אחד אחד, שלושים אלף החתיכה. נדנים מזהב, שבריות אורגינל, כובעים מפרווה אמי-תית, מין מינק כזה, כפפות לבנות. עשי-ריה-שתיים כל פרש כזה בשקט. זו חתונה אמיתית, חביבי. לא הצחוק הזה שעושים אצלנו באולמי-חתונות, עם

ראיתם? ראיתם איך התחתנו הנסיך והליידי? חתונה כל-כך נהדרת היתה. לא נשכח אותה עד יומנו האחרון. חתו-נת המאה. ממה זה חתונת המאה? חתונת האלף.

ראיתם איך הגיעה שיירת הכירכות לכנסית סט פול? איזה כיכרות! כל כירכרה עם זהבים ועם קישוטים — לפחות עשרה אלפים דולרים החתיכה. והסוסים שסחבו את הכירכות? גיז-עיים אמיתיים, חמישים אלף הסוס. רק

ששלים הוא 4,7 מיליארד שקל לישי-בות. וכאשר מופיעות במונה המילים „אבו-חצירא יסתפק בשני שרים“, החש-בון האמיתי הוא הקמת בנק חדש, „בנק המזרחי האמיתי“, שתעלה למש-לם המיסים 18.6 מיליארד שקל. ואילו כאשר מגישה המפד"ל רשימה בת 120 תביעות, הרי זה רק מה שמופיע על-פני המונה, ואילו החשבון האמיתי, 118.5 מיליארד שקל, לפי הפירוט של-הלו: 24 מיליארד לשיבות בני-קציבה, 31 מיליארד לרבנים נצרכים, 11 מיל-יארד לבנק המזרחי המאוחד, 19 מיל-יארד לשונות, ו-33.5 בשביל שיהיה.

נו ועכשיו

נו, ועכשיו, כשממשלת-ישראל הגיעה להסכם עם אש"ף, אולי היא תסכים לחתום גם על הסכם הפסקת-אש עם הטלוויזיה הישראלית?

מוכרים בלבד

פעם היה מנחם סבידור מנכ"ל רכבת-ישראל. עכשיו שומעים שרוצים למכור את רכבת-ישראל לגורמים פרטיים. עכשיו מנחם סבידור הוא יו"ר הכנסת. כמה זמן יעבור עד שיוחלט למכור את הכנסת לגורמים פרטיים? גוש, למשל, כשיגמור את הצרות שלו, ויכול לעשות שם גדולות ונצורות, וגם לתרום משהו לבית"ר ירו-שלים. מה שבטוח.

שר-הדתות

אם לא הייתי פוחד שיצחקו עלי, הייתי מציע פיתרון מייד ל כל עניין מישרד-הדתות שלנו, שכולם קופצים עליו. הייתי ממנה לשר-הדתות אישיות המקורבת לחוגים רבניים בארץ ובחו"ל, אדם שאמר כי חובשי-כיפות הם „יהודים אמיתיים“, והוא אריאל שרון. מר שרון הוכיח שהוא יכול להיות שר-הביטחון גם כשהוא שר-החקלאות, והוא יוכל להיות שר-הביטחון גם כשהוא שר-הדתות, ומה שצרויה מהעסק הזה, שאחרי ארבע שנים של שרון במישרד-הדתות, ייראו הדתות אצלנו כמו שהחקלאות נראית היום, אחרי ארבע שנים של שרון במישרד-החקלאות. וזה, אם תשאלו אותי, לא יהיה רע.